

1 Februarie 2020
Catedrala Sfântul Gheorghe, Southfield, MI

Preafericirea Voastră, Preafericite Parinte Mitropolit Tikhon,
Înaltpreasfintite Parinte Arhiepiscop Nathaniel.
Înaltpreasfințiile și Preasfințiile Voastre,
Dragii mei părinți,
Preacucernici și Preacuvioși Părinți, Venerabil Monahi și Monahii,
Dragi prieteni și Iubiți credincioși,

Binecuvântat și slăvit să fie Dumnezeu nostru, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Care, cu marea Sa milă și cu harul Său cel bogat pe toate cele neputincioase le vindecă și pe cele cu lipsă le împlinește, întărindu-ne în slăbiciunile și în temerile noastre! Trebuie să vă mărturisesc tuturor că am intrat în biserică în această dimineață cu mare teamă, tremurând în inima mea, în așteptarea primirii harului dumnezeiesc al hirotoniei intru arhieru și cu teamă profundă pentru ceea ce mă așteaptă în noua slujire. Doar cuvintele psalmistului răsună în inima mea și îmi dau curaj, astfel încât să pot spune din adâncul inimii „*Miluește-mă, Dumnezeule, ca neputincios sunt!*”

Domnul m-a chemat prin glasul Bisericii, al clerului și al poporului, și prin punerea mâinilor sfintitilor ierarhi vrednici, prezenți aici, la cea mai înaltă treaptă a slujirii în Biserică. Dumnezeu este cu adevărat bun! Pentru că eu nu am făcut nimic bun pe acest pământ, dar, cu toate acestea, toate se înfăptuiesc prin mila cea mare a Domnului! Sunt tânăr și am la randul meu nevoie de îndrumare, însă astăzi, Duhul Sfânt, prin punerea mâinilor și prin rugăciunile ierarhilor, m-a rânduit în Biserică spre a fi graiul care să mărturisească, ochii care să cerceteze, urechea care să asculte, mâinile care să înfăptuiască și picioarele care să străbată neconținut pentru a mărturisi adevărul veșnic și să lucreze pentru mântuirea poporului lui Dumnezeu.

Cu o sinceră emoție în inimă, dar și cu o speranță tinerească, îmi încep această slujire în Biserică bine știind că Domnul dorește ca tot omul să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.

Un adevăr care ne este cunoscut tuturor, pentru că suntem aici, în Biserică, și ne-am împărtășit cu El, în marea taină a Trupului și Sângei lui Hristos. Cu toții am auzit, de

nenumărate ori, că Hristos este Domnul nostru și că în El este mântuirea noastră. El ne cheama sa il iubim si sa il slujim desavarsit.

Care va fi răspunsul nostru la întrebarea dumnezeiască „cine spuneți voi că sunt Eu?” Atât clerul, cât și mireni, trebuie să mărturisim lumii cine este Hristos. Suntem astăzi aici, mulțumită Lui, pentru că Îl cunoaștem, pentru că Îl iubim, pentru că vrem și avem dorința de a-L mărturisi, si ne minunam de lucrările Sale.

Recitarea crezului în Biserică nu este altceva decât o singură voce unită în mărturisirea vestirii mesajului iubirii Sale și al adevărului Său în lume. Să nu ne oprim doar la o asemenea mărturisire a adevărului divin și veșnic, aici, în biserică. Nu trebuie să oprim hrănirea noastră constantă din această mărturisire a adevărului. Prin puterea rugăciunii, a postului, a faptelor bune si a impartasirii darului primit, astfel dăm ascultare si urmam poruncile dătătoare de viață ale lui Dumnezeu mai mult decât alor noastre cai. Atât acasă, cât și în biserică, să-i dam lui Hristos cheia pentru a ne deschide inimile și a-I permite să sălășluiască acolo prin exemple de dragoste, compasiune, răbdare, tarie in adevar si curaj, atât de indispensabile acestei lumi in care traim. Sa-i permitem lui Hristos să strălucească lumina Sa în inimile noastre, astfel încât să-L mărturisim prin viețile noastre pe deplin și, da, să propovăduim mărirea lui Dumnezeu, pentru că El este bun, ca in veac este mila Lui.

Ce Îi vom răspunde Domnului, atunci când El ne va întreba: „Cine spuneți voi că sunt Eu”? Sa facem precum Sfânt Apostol Toma: „Tu ești Domnul meu și Dumnezeul meu”, adică Tu, O, Doamne, ești începutul și sfârșitul meu, viața mea, respirația mea, totul în toate și pentru toate!

Indiferent unde ne aflăm din punct de vedere geografic și indiferent de ocupația noastră în viață, indiferent de vârstă sau de statut, întrebarea rămâne aceeași. Biserica este Maica iubitoare care ne ajută să găsim acest răspuns și care lucrează neîncetat pentru a ne oferi experiența vie a Adevărului. „Veniți și vedeți”. Nu nu ne temem ! Nu vă temeți de Maica noastră, Biserica ! Biserica este aici să ne îmbrățișeze și să ne iubească, să ne călăuzească și să ne îndrepteze, să ne hrănească și să ne încurajeze, să ne întărească, să ne unească și să ne protejeze. În special tinerilor, le spun din toată inima, nu vă temeți de Maică - Biserica noastră, să nu vă fie teamă să întrebați și să cercetați în dorinta voastră de a cunoaște Adevărul! Întoarceți-vă întreaga ființă către Biserică pentru a obține înțelepciune, îndrumare, ocrotire, dragoste și compasiune ... Nimeni nu poate înfăptui acest lucru mai bine decât Hristos, Domnul nostru in Biserica! Nu vă temeți de această lume, pentru că

Dumnezeu este cu noi. Și eu sunt, de asemenea, tânăr! Cu toții avem temeri! Dar, haideți să pornim împreună pe această cale și să ne amintim cuvintele profetului Mihea: *Ți s-a arătat, omule, ceea ce este bun și ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire și cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău! (Mihea 6,8).*

La începutul acestei slujiri sfinte ca arhiereu al lui Hristos, mă rog ca toți să lasam harului Duhului să „lărgească inimile noastre pentru a face loc lui Hristos. Să facem loc în inimile noastre Aceluia care este bun și milostiv, « iar Dumnezeuul nădejzii să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfânt (Rm 15,13). Veniti să gustăm și să vedem cât de bun este Domnul!

Domnul a fost bun cu bine! Slavit sa fie! Ii multumesc pentru darul parintilor mei Mariana si Florin si sora mea Iuliana, care mi-au fost sprijin de necontenit cu rabdarea lor si exemplul sincer al dragostei parintesti. Va multumesc dragi parinti! Numai Bunul Dumnezeu a stiut de ce am plecat din Romania acum 23 de ani in urma si ne-am indreptat catre o lume necunoscuta aici in Statele Unite ale Americii. Biserica, prin parohia Sfintii Apostoli Petru si Pavel din Dearborn Heights, ne-a primit prin grija Parintelui Romey si Doamnei Preotese Mary Ellen Rosco si ne-a indrumat in noua viata aici. Curajul si perseverenta parintilor dimpreuna cu rugaciunile bunicilor Eugenia si Augustin si a rudelor, unchi, matusi, veri si restul familiei din Europa, au facut ca greutatile sa devina mai usoare si speranta sa nu piara. Ma incredintez rugaciunilor inaintasilor mei, slujitori ai altarului si monahi ai familiei, Parintele Nicolae Opris si Maica Stareta Arsenia Opris, al caror exemplu imi este demn de urmat in slujirea arhierasca.

Multumire sincera se indreapta si catre invatorii si calauzitorii mei de-a lungul anilor, profesorilor si preotilor care au impartasit intelepciune si bunatate din darul primit de la Dumnezeu. Multumesc profesorilor de la Facultatea de Teologie Sfanta Cruce din Brookline, unde am invatat sa cercetez caile Domnului, bucuriile cunostiintei si frumusetea slujirii si de asemenea profesorilor de la Institutul Pontifical Oriental din Roma care m-au indrumat spre a cerceta cu incredere bogatia teologiei si celor care m-au sustinut si investit in mine.

Sincera multumire se cuvine si venerabilului cin monahal care astazi ofera un frate de al lor Bisericii spre o mai inalta slujire, pilda lor imi este de intarire si rugaciune lor de mangaiere. Prietenilor si cunostiintelor de aici si de departe care s-au ostenit a fi prezenti

aici, colegilor de facultate, prezenti in numar impresionant, preoti slujitori in Arhiepiscopia Greaca din America, pentru care am deosebita stima si dragoste frateasca.

Sentiment profund de afectiune se indreapta catre clerul si credinciosii episcopiei noastre, care cu dragoste si devotament slujesc pe Dumnezeu. Va asigur de a mea slujire si pretuire cu toata fiinta mea.

Iar acum, imi indrept gandul catre sfintiti ierarhi. Am lasat acest gand spre sfarsit deoarece – astazi – prin tot ceea ce m-a format si cultivat pana acum – familie, profesori, mentori, preoti, prieteni si credinciosi, fiecare in felul sau – acum acestia ma incredinteaza ca slujitor in purtarea de grija a Sfantului Sinod al Bisericii Ortodoxe in America. Multumesc membrilor Sfantului Sinod care s-au adunat aici din toate colturile continentului, pentru dragostea parinteasca, bunatatea, calauzirea si cuvintele de intelepciune oferite. Fie ca Bunul Dumnezeu sa va daruiasca ani indelungati de slujire spre slava lui Dumnezeu si mantuirea sufletului. Aduc multumire si Inaltpreasfintitului Parinte Mitropolit Gregory si Inaltpreasfintitului Parinte Mitropolit Nicolae pentru rugaciunea si dragostea frateasca si s-au ostenit a fi prezenti la acest moment important din viata mea.

Preafericirea Voastra, ca intaistator al Sfantului Sinod al Bisericii noastre, sunt miscat profund de bunatatea si purtarea de grija care ati aratat-o fata de mine. Sinceritatea si calauzirea cu dragoste de care dati dovada imi dau curaj in noua misiune si sunt increzator ca imi veti fi sprijin parintesc in noua misiune a arhieriei care astazi mi-ati incredintat-o prin punerea mainilor.

Inaltpreasfintia Voastra, Parinte Arhiepiscop Nathaniel – mi-ati aratat si demonstrat de nenumarate ori exemplul de lider slujitor, unic si cu sinceritate, un adevarat dar rar. M-ati indreptat inca de la inceput spre a ma implica activ in viata Episcopiei, m-ati binecuvantat de a merge la studii si ati avut rabdare si m-ati incurajat in a-mi termina lucrarile academice. M-ati impartasit din imensa intelepciune si viziunea a slujirii arhieresti care este de o deosebita valoare pentru bazele slujirii mele arhieresti. Ma rog ca Dumnezeu sa imi daruiasca ocazii si de acum inainte sa invat de la Inaltpreasfintia Voastra, si tot odata sa va fiu ajutor, in ascultare si respect.

Si in final, dumneavoastra tuturor celor care astazi ati, aici, ati fost martorii lucrarii lui Dumnezeu. Ma incrdintez rugaciunilor dumneavoastra de acum inainte! Ma asez cu smerenie sub ocrotirea Maicii Domnului, a sfintilor mei ocrotitori, Sfantul Apostol Andei si Sf Ierarh Andrei Saguna, a Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva de la Iasi si a

Sfantului Cuvios Gherman din Alaska si a sfintilor care au binecuvantat acest pamanat cu care voi calatori pe calea Adevarului, pe calea harului, pe drumul nadejdei si al dreptatii spre slava lui Dumnezeu cel Atotputernic, Tatal, Fiul si Duhul Sfant! Amin!